

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Testamentum & legatu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

riculo, ut quando quis gravi laborans infirmitate respuit absque justa causa medicinas & remedia, sperans à Deo sanitatem; quando periculum est scandali, & quando sit intentione videndi opus aliquod supernaturale, ut quando petitur miraculum ex curiositate. Ibid. num. 5. & seq.

Testamentum & legatum.

Vide v. Substitutio, Heres.

1. Testamentum est nostræ voluntatis iusta sententia de eo quod quis vult fieri post mortem, cum directa institutione heredis. Differt testamentum à codicillo, quod in testamento instituitur heres, in codicillo vero neque instituitur, neque admittitur, nisi alicui concessum sit privilegium instituendi heredem per codicillum. Præterea in testamento requiriuntur septem testes, rogati, masculi & puberes: in codicillo vero sufficiunt quinque, sive rogati, sive non, sive sint masculi, sive feminæ. com. 2. de Contractibus, diff. 3. quæst. 17. punct. 1. n. 1 & 2.

2. Duplex est testamentum: unum in scriptis seu clausum, eo quod testator latere velit, quid in eo continetur: alterum dicitur nuncupativum, eo quod testator sine scriptura coram testibus declaret, quid fieri velit post mortem, & ob id appellatur testamentum apertum. Ibid. n. 9.

3. Ad testamentum in scriptis requiritur, ut post confessam & clausam scripturam adhibeantur septem testes masculi liberi, vel qui liberi reputantur, puberes & rogati, id est, vocati ad hoc, coram quibus testator uno eodemque tempore indicet illud esse suum testamentum, & illud propria manu subscribat, si novit & potest subscribere: si vero nescit, vel non potest subscribere, sufficit si per alium scribat. Præterea ponit debet dies, mensis, & annus. Ibid. n. 10. & 11.

4. Ad testamentum vero nuncupativum requiriuntur semper testes masculi, liberi, vel qui liberi reputantur, puberes, qui videlicet compleverint decimum quartum annum, rogati, id est, vocati, seu invitati: & testes debent simul audire, & intelligere vocem & voluntatem testatoris, sive scriptam sive viva voce expressam. Ib. n. 12.

5. Quilibet, nisi propter beatum, testari potest, modo sufficiens rationis usum habeat, & liberam bonorum administrationem. Nisi prohibeat, quia carens usuationis, furiosus

Tt 5

qui

662 *Testamentum, & legatum.*

qui lucida non habet intervalla; surdus simul & mutus à nullitate prohibentur testari ad causas profanas. Item prohibetur qui non potest articula ē loqui, ita ut nequeat heredem exprimere; & impubes qui nondum explevit decimum quartum annum si sit masculus, si vero sit femina, duodecimum. Item prohibetur prodigus, cui prohibita est bonorum administratio; & filius familiæ existens sub patris potestate: præterea illi quibus ob delicta testari interdictum est a jure; qualia sunt usurarii notorii, percuttores Cardinalium, & hæretici damnatus ob libellum famosum; condemnati ad mortem, (quamquam alioibi aliter receptum videatur,) & religiosi qui votum paupertatis emiscent in approbata religione. *Ibid. punct. 2. num. 1. & seqq.*

6. Beneficiarius & clericus possunt de bonis patrimonialibus, vel quasi, licite testari, mortuo patre; sicut etiam possunt de bonis castrisibus vel quasi, vivente patre; sunt enim dominii istorum honorum. Itmo beneficiarius, de bonis necessariis ad congruam sui sustentationem, quæ parce vivendo subtraxit luæ congruae sustentationi potest testari, etiam ad causas profanas; cum possit de illis bonis disponere prout vult. *Ibid. num. 5.*

7. Omnes non solum privati, verum etiam communites possunt institui heredes & legatariæ, modo non sini incapaces hereditatis, (ut sunt fratres Minores de Observantia & Capucini S. Francisci) & a jure non impediantur, sicut impediuntur civitates hostium; & si qui sunt inestabiles activè proprie delictum, id est, qui non possunt testari ob aliquo crimen, quales sunt, qui persequuntur, & percutiunt vel capiunt Cardinales. Adde filium spuriū non legitimatum non possunt institui heredem a patre, nec illi posse aliquid relinquere præter alimenta: neque pater potest aliquem instituere in heredem, rogando illum ut hereditatem iest quia filio spuriō; hæc enim conditio apposita, est turpis; & consequenter heredem tali conditione institutum non obligat. Sicut autem spuriū non possunt succedere parentibus, ita parentes, aliquæ ascendentæ nequeunt succedere filiis spuriis; est enim pars ratio. At fratres spuriū aut naturales uterini ibi invicem succedunt, secus dicendum, si non sint uterini, quamvis legitimati sint, & geniti ab eodem patre. *Ibid. punct. 3. num. 1. 5. 12. 15. 17. & 18.*

8. Filius potestne a patre privari hereditate? Non potest, nisi justa concurrente causa, scilicet ingratitudine, ut si patrem

9. Injuria afficerit, aut se maleficiis immiscuerit, &c. Ibid. n. 19.
9. Filia non potest exhereditari, eo quod matrimonium contraxerit invito patre, vel cum indigno; cum hoc videatur repugnare libertati matrimonii; secus si turpem vitam agat. Ibid. n. 20.

10. Quares, quinam succedant ab intestato? Succedunt filii, parentes, fratres, & sorores, ita ut deficientibus descenditibus succedant parentes; & deficientibus ascendentibus & descendantibus, fratribus, & eorum filiis, succedunt propinquiores per capita usque ad decimum gradum inclusivè. Ibid. n. 23.

11. Occidens aliquem ut ei succedat, potestne succedere? Potest, donec per judicem condemnetur: hoc tamen non vindetur procedere in eo qui occidit uxorem, aut eam sua culpa permittit perfire. Limitata tamen hanc doctrinam in viro occidente uxorem in flagranti delicto adulterii deprehensam, quam impune per leges occidit, Ibid. n. 24.

Substitutio.

1. Substitutio est vacatio unius aut plurium ad hereditatem in locum alterius vel aliorum. Sex modis potest quis alteri substitui: substitutione vulgari, pupillari, exemplari, fideicommissaria, reciproca, & compendiosa seu breviloqua. tom. 2. de Contractibus disp. 3. quest. 17. punct. 4. n. 1. & 2.

2. Substitutio vulgaris est substitutio directa & simplex, qua quis absque peculiari privilegio aliquem substituit. Hęc substitutio sit sub conditione, ut si ille qui fuit institutus heres, vel qui succedere debet ab intestato, nolit, aut non possit esse heres, succedat substitutus. Ibid. n. 3.

2. Substitutio pupillaris est illa, qua quis proli impuberi in sua potestate constituta substituit aliquem; ut si pater dicat, se filius meus infra pupillarem etatem, id est ante decimum quartum annum, decebat substituo Titum; quo casu decedente filio infra etatem pupillarem, ei succedit Titus. Ibid. n. 4.

4. Substitutio exemplaris ea est, qua quis filio amenti, vel prodigo, vel alia ratione prohibito testari, substituitur. Ibid. n. 5.

5. Substitutio fideicommissaria, ea est, per quam heres ab intestato, vel testamento constitutus gravatus restituere hereditatem, vel partem ejus aliquotam, ut tertiam vel dimidiam partem, alteri post mortem. Quod si heres gravatus prof-